

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín
 Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
 16. ledna 2011 – **2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**

Sv. Kateřina Janovská

Draží bratři a sestry,

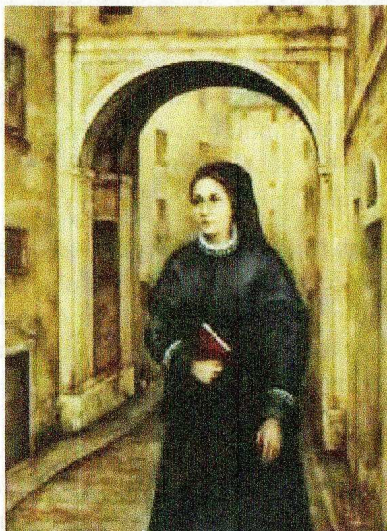
dejší dobu mě neopouští myšlenka týkající se Boží milosti. V církvi 16. století hořel spor mezi dominikány a jezuity o tom, zda je pro spásu člověka nejdříve potřeba Boží milosti anebo svobodného lidského jednání. Dominikáni kladli větší důraz na milost Boží, jakoby milost Boží člověka uchvátila a vedla ho ke spáse. Jezuitům se zdálo, že by tím Bůh omezoval lidskou svobodu, a proto tvrdili opak, že nejdříve je třeba, aby člověk projevilsvou dobrou vůli a až potom přichází milost Boží. Tento spor nebyl do dnešních dnů vyřešen. Věc dopadla tak, že papež povolil k vyučování obě tyto teorie a zakázal teologům, aby se dál v této věci přeli. Osobně se více přikláním k teorii zdůrazňující Boží milost. Podívejme se na život svatě Kateřiny, jak podivuhodně s ní Boží milost pracovala a nepřejme si pro sebe nic jiného.

P. Jf.

Draží bratři a sestry,

po Kateřině Sienské a Kateřině Boloňské bych dnes rád pohovořil o další světici téhož jména, totiž o Kateřině z Janova, která je známa především díky svému vidění očistce. Spis, který podává její život a myšlení, byl publikován v ligurském městě roku 1551 a je rozdělen na tři části: Životopis ve vlastním smyslu, Důkaz a vysvětlení očistce – známější jako Traktát – a Dialog mezi duší a tělem. Závěrečným redaktorem byl Kateřinin zpovědník, kněz Cattaneo Marabotto.

Kateřina se narodila v Janově roku 1447. Jako poslední z pěti dětí v útlém věku ztratila otce, Giacoma Fieschiho. Matka, Francesca di Negro, jim zprostředkovala kvalitní křesťanskou výchovu, takže nejstarší dvě dcery se staly řeholnicemi. V šestnácti letech byla Kateřina provdána za Giuliano Adorna, muže, který se po různých obchodních a vojenských zkušenostech na Blízkém Východě, vrátil do Janova, aby se zde oženil. Manželský život nebyl snadný také vzhledem k povaze manžela, který se věnoval hazardním hrám.

Rovněž Kateřina zpočátku podlehla svěťáckému způsobu života, ve kterém však nemohla nalézt pokoj. Po deseti letech si v srdci nesla hluboký pocit prázdnoty a hořkosti.

Konverze nastala 20. března 1473 díky výjimečné zkušenosti. Vydala se do kostela svatého Benedikta a kláštera Naší Milostné Paní, aby se vyzpovídala. Když poklekla před knězem – jak sama popisuje – „byla jí do srdce zasazena rána, nezměrná láska k Bohu“ spolu s velice zřetelným viděním vlastních ubohosti a nedostatků, a současně i dobroty Boží, že z toho téměř omdlela. Byla v srdci dotčena poznáním sebe samé, prázdného života, který vedla, a dobroty Boha. Z této zkušenosti se zrodilo rozhodnutí, které usměrnilo celý její život a které vyjádřila slovy: „Už ne svět, už žádné hříchy“. Kateřina tehdy utekla a zpověď odložila. Vrátila se domů, vešla do nejskrytějšího pokoje a dlouho plakala. Tehdy se jí dostalo vnitřního poučení o modlitbě a uvědomila si nezměrnou lásku, kterou Bůh chová k ní, hříšníci. Byla to duchovní zkušenost, kterou nedokázala vyjádřit slovy. A za těchto okolností se jí dal spatřit trpící Ježíš, obtížený křížem, jak bývá často zobrazován v ikonografii této světice. O několik dnů později se vrátila ke knězi, aby konečně vykonala důkladnou zpověď. Tady se pak začíná její „očistný život“, ve kterém dlouhou dobu zakouší ustavičnou bolest nad spáchanými hříchy a vede ji ke konání kajicných skutků a obětí, jimiž projevuje svoji lásku k Bohu.

Na této cestě se Kateřina stále více blížila k Pánu, až nakonec vstupuje na cestu, která bývá nazývána „sjednocující“, tedy do vztahu či hlubokého spojení s Bohem. V Životopise se píše, že její duše byla vedena a vnitřně vyučována pouze něžnou láskou Boha, který jí dával všechno, co potřebovala. Kateřina se odevzdala Pánu tak úplně, že žila – jak píše – asi dvacet pět let „bez pomoci jakéhokoli tvora a byla poučována a vedena pouze Bohem“, živena především neustálou modlitbou a svatým přijímáním, ke kterému přistupovala denně, což v její době nebylo obvyklé. Teprve o mnoho let později jí Pán dal kněze, který pečoval o její duši.

Kateřina se vždycky zdráhala svěřovat a vyjevovat své zkušenosti o mystickém sjednocení s Bohem především pro svoji hlubokou pokoru. Místem jejího výstupu k vrcholům mystiky byl hospic v Pammatone, největší hospic v Janově, který vedla a animovala. Kateřina tedy žije naprosto čínorodým způsobem i přes onu hlubinu svého vnitřního života. V Pammatone kolem ní vzniká skupina následovníků, žáků a spolupracovníků, nadšených jejím životem z víry a její čínorodou láskou. Uchvácen byl i její manžel, Giuliano Adorno, který opustil svůj lehkomyšlný život, stal se františkánským terciářem a přestěhoval se do hospice, aby zde pomáhal své manželce. Nasazení Kateřiny v péči o nemocné pokračovalo až do konce jejího pozemského putování, 15. září 1510. Od konverze až do smrti nedošlo k žádným mimořádným událostem, ale celý její život charakterizují dva prvky: na jedné straně mystická zkušenost, tedy hluboké spojení s Bohem, prožívané jako snubní sjednocení a na druhé straně pomoc nemocným, organizace hospice, služba bližním, zejména těm nejopuštěnějším

a nejnuznějším. Oba tyto póly – Bůh a bližní – naprosto vyplňují její život, který prakticky strávila mezi zdmi tohoto hospice.

Draží přátelé, nikdy nesmíme zapomenout na to, že čím více milujeme Boha a trváme v modlitbě, tím více dovedeme opravdu milovat ty, kdo jsou kolem nás, kdo jsou blízko, protože jsme schopni vidět v každém člověku tvář Pánovu, která miluje bez omezení a bez rozdílů. Mystika nebuduje od druhého odstup, nevytváří abstraktní život, ale spíše k druhému přibližuje, protože umožňuje jednat a vidět očima a srdcem Boha.

Kateřininy myšlenky o očistci, kterými proslula, jsou obsaženy v posledních dvou částech knihy citované na začátku: Traktátu o očistci a Dialogu mezi duší a tělem. Očistec je vnitřní oheň. Světice mluví o cestě očišťování duše směřující k plnému společenství s Bohem, přičemž vychází z vlastní zkušenosti hluboké bolesti nad spáchanými hříchy a ze srovnání s nekonečnou láskou Boha. Slyšeli jsme o momentu obrácení, kdy nečekaně Kateřina pocítila dobrotu Boží, nekonečný odstup mezi svým životem a touto dobrotou a žhnoucí oheň v sobě samé. A toto je oheň, který očišťuje, vnitřní oheň očistce. Také tady existuje jeden originální rys ve srovnání s dobovým myšlením. Při vyprávění o očistcových mukách totiž naše světice nevychází z onoho světa - jak bylo běžné v oné době a možná je dodnes – aby potom ukazovala cestu očisty či obrácení, nýbrž vychází z vnitřní zkušenosti svého života a postupuje k věčnosti. Duše – praví Kateřina – stane před Bohem spoutána tužbami a souženými plynoucími ze hříchu, což jí znemožňuje těšit se z oblažujícího patření na Boha. Kateřina tvrdí, že Bůh je tak ryzí a svatý, že duše poskvrněná hříchem nemůže stanout v přítomnosti božského majestátu.

Když Bůh očišťuje člověka, váže jej velice jemným zlatým vláknem, kterým je láska, a přitahuje jej k sobě citem tak mohutným, že je člověk „přemožen a poražen a je zcela bez sebe“. Takto je srdce člověka proniknuto láskou Boha, která se stává jediným vodítkem, jedinou hnací silou jeho bytí. Tuto situaci, pozvednutí k Bohu a opuštění vlastní vůle, jak to vyjadřuje obraz zlatého vlákna, užívá Kateřina, aby vyjádřila působení božského světla na duše v očistci, světla, které je očišťuje a pozvedá k nádheře zářivých paprsků Boha.

Svatá Kateřina nás svým životem učí, že čím více milujeme Boha a důvěrně se Mu svěřujeme v modlitbě, tím více se nám dává poznat a zapaluje naše srdce svou láskou. Pokorná, věrná a velkodušná služba, kterou poskytovala světice po celý svůj život v hospici v Pammatona, je zároveň zářivým příkladem lásky ke všem a povzbuzením především pro ženy, které poskytují zásadní přínos společnosti a církvi svým drahocenným dílem, obohaceným svou vnímavostí a pozorností vůči nejchudším a nejpotřebnějším.

Katecheze Benedikta XVI. na gen. audienci, aula Pavla VI.

Demografie světa

Drazí bratři a sestry,

jistě s obavami sledujete vzrůstající násilí, které se děje v muslimském světě na křesťanech. Další zážející věcí je, jak se muslimský svět rozrůstá a prosakuje do našich evropských poměrů. V následujícím textu zveřejňuji zajímavou prognózu o budoucnosti Evropy, ne proto, abychom se Islámu obávali, ale spíše abychom udělali něco se svou apatií. Je třeba se mít na pozoru před vlastní neschopností.

Svět se mění. Světová kultura, odkaz našim dětem, bude naprosto odlišná, než tu, co známe dnes. Budete svědky měnící se demografie světa.

Z výzkumu vyplynulo, že k udržení jedné kultury pro více jak 25 let musí být porodnost vyšší než 2,11 dítěte na rodinu. Cokoliv menšího bude znamenat populační úpadek kultury. Z historického hlediska, žádná kultura se nedokáže udržet s 1,9 dítěte na rodinu, porodnost 1,3 dítěte znamená, že kultura nemůže přežít. Jelikož je k obnově potřeba 80 až 100 let a neexistuje zde žádný finanční plán jak udržet kulturu během této doby. Jinak řečeno, pokud dva páry rodičů mají po jednom dítěti a ti mají opět pouze jedno dítě, a pokud i toto dítě má pouze jedno dítě, tak nám vyplyne, že zůstane pouze jedna čtvrtina vnoučat, tzn. čtyřikrát méně než prarodičů. Pokud by se v roce 2006 narodilo jen 1 milion dětí, je obtížné v roce 2026 najít 2 milióny pracovních sil mezi dospělými.

S úbytkem populace ubývá i původní kultura. V roce 2007 byla porodnost následující: Francie 1,8 na rodinu; Anglie 1,6; Řecko 1,3; Německo 1,3; Itálie 1,2; Španělsko 1,1. A celkový pohled na Evropskou Unii složenou z 31 států? Porodnost téměř 1,38. Jednoduše řečeno, nemožné nastalou situaci zachránit a původní evropská kultura vymírá. V období několika let, Evropa jak ji známe, nebude existovat. Mladá populace Evropy však neklesá. Proč? Imigrace! Islámská imigrace! Od roku 1990 ze všech populací, které vzrůstají v Evropě, tvoří 90% většinu islámští imigranti. Ve Francii je u domorodců porodnost 1,8 dítěte na rodinu, ale u muslimských imigrantů 8,1 dítěte na rodinu. V tomto suverénním státě s jednou z největších křesťanských populací na světě, je v současné době více mešit než kostelů. 30% dětí ve věku 20 a méně jsou islamisté. Ve větších městech jako jsou Marseille, Nice a Paříž se toto číslo mění na 45%. V roce 2027 jeden z pěti francouzů bude Muslim. Do 39 let se Francie stane islámskou zemí. V minulých 30 letech muslimská populace ve Velké Británii vzrostla z 82000 na současných 2,5 milionu, což je více než 30-ti násobný nárůst. Je zde také přes 1000 mešit, mnohé z nich byly původně kostely. V Nizozemí 50% všech novorozenců tvoří muslimové. A během 15 let polovina populace Nizozemí bude tvořena muslimy. V Rusku je více než 23 miliónů Muslimů, to je 1 z 5 obyvatel. 40% ruské armády budou islamisté, pouze v průběhu několika let. V Belgii tvoří 25% veškeré populace, 50% novorozenat jsou Muslimové. Belgická vláda uvedla, že v roce 2025 1/3 všech evropských dětí se narodí do muslimských rodin. Zbývá pouze 14 let. Německá vláda byla první, která promluvila o této věci veřejně a v nedávné době uvedla: „Úpadek (německé) populace nemůže být zastaven. Je

to jako otáčející se spirála, která nedokáže změnit směr. Německo se stane muslimským státem v roce 2050.“ Muammar al - Faddafi, Libyjský vůdce řekl: „Jsou zde znamení, že Allah daruje vítězství Islámu v Evropě bez mečů, bez zbraní, bez dobývání. Nepotřebujeme terorismus, nepotřebujeme sebevražedné atentátníky. 50 a více milionů Muslimů (v Evropě) změní Evropu v Muslimský kontinent v příštích pár desetiletích.“ V současné době žije v Evropě 52 milionů, Německá vláda očekává zdvojnásobení během příštích 20 let na 104 milionů. V Severní Americe je situace podobná. Porodnost v Kanadě je na čísle 1,6 k udržení kultury je však potřeba 2,11. Islám je v současnosti nejrychleji vzrůstající náboženství. Mezi roky 2001 - 2006 kanadská populace vzrostla o 1,6 milionů obyvatel, z toho 1,2 milionů imigrantů. Ve Spojených Státech je porodnost 1,6 pokud přičteme latinoameričany dostaneme 2,11, což je požadováno pro udržení kultury. V roce 1970 zde bylo 100000 Muslimů, dnes je více jak 9 milionů Muslimů. Svět se mění. Je čas se probudit.

Před 3 lety se 24 islámských organizací sešlo v Chicagu k zasedání a v zápisu jsou zaznamenány podrobnosti o plánovaném nástupu islámu ve Spojených Státech. Od novin, přes politiku, školský systém až do dalších důležitých prvků americké společnosti. Zasedající pronesli: Musíme se připravit na realitu, že za 30 let zde bude přes 50 milionů Muslimů, žijících na území Spojených Států. Svět, ve kterém žijeme, není tím světem, ve kterém budou vyrůstat naše děti a naše vnoučata. Katolická církev uvedla: „Islám se stane rovnocenným partnerem.“ Studie ukazují, že v průběhu 5 - 7 let se Islám stane dominantním náboženstvím ve světě. S narůstajícím množstvím muslimů naroste i jejich vliv v zemi. Poté u nás začne platit islámský zákon. Začne zde platit naprosto jiný řád.

Připojte se k našemu úsilí šířit tuto zprávu o měnícím se světě. Je na nás, jak početné budou naše křesťanské rodiny.

Prezentace z: <http://www.youtube.com/watch?v=EoWsXrd0LI>

Tříkrálová sbírka 2011

Přehled získaných finančních prostředků na Charitu Česká republika při Tříkrálové sbírce 2011:

Dub	2 990,- Kč	Milotice n. B.	13 936,- Kč
Heřmanice	3 810,- Kč	Poruba	17 700,- Kč
Hranické Loučky	2 750,- Kč	Vysoká	8 130,- Kč
Hustopeče n. B.	38 562,- Kč	Špičky	7 591,- Kč
Bělotín	32 176,- Kč	Černotín	24 869,- Kč

Děkujeme všem vedoucím skupin koledníků za ochotu a obětavost při konání této tříkrálové sbírky. Nemenší dík patří také malým koledníkům za jejich účast, která byla pro všechny bez nároku na jakoukoliv odměnu a v jejich volném čase. Také všem občanům, kteří poskytli finanční příspěvek, co nejsrdečněji děkujeme.

61. SVĚCENÍ KNĚŽSTVA

189. Co je svěcení kněžstva?

Svěcení kněžstva je svátost, kterou se uděluje kněžská moc a nárok na zvláštní milosti k řádnému konání kněžských povinností.

190. V čem spočívá kněžská moc?

Kněžská moc spočívá v tom, že kněz může sloužit mši svatou, udělovat svátosti, žehnat a světit.

191. Odkud víme, že Pán Ježíš ustanovil svěcení kněžstva?

O tom, že Pán Ježíš ustanovil svěcení kněžstva, se dovídáme z Písma svatého, kde se vypravuje, jak dal apoštolům kněžskou moc a jak apoštolové tuto moc přenášeli na své nástupce.

192. Kdo jedině může světit na kněze?

Na kněze může světit jedině, platně vysvěcený biskup.

Kněžství. - V nejstarší době zastával kněžský úřad otec v rodině např. Noe, Abraham, Job a kníže ve svém národě např. Melchisedech. V izraelském národě ustanovil Bůh ke kněžskému úřadu Arona a jeho syny. To bylo ve Starém zákoně. V Novém zákoně dal Pán Ježíš plnou kněžskou moc apoštolům a ti ji přenesli na své nástupce v Církvi katolické, na biskupy. Při poslední večeři dal Pán Ježíš apoštolům moc sloužit mši svatou a po svém zmrtvýchvstání jim dal moc odpouštět hříchy. Při jiných příležitostech jim předal moc udělovat ostatní svátosti. Tak jim odevzdal Pán Ježíš plnou kněžskou moc.

Příprava na kněžství. - Kdo se chce stát knězem, musí mít k tomu potřebné schopnosti. Musí být zbožný, ctnostný a co se týká vzdělání, má mít maturitu. Přihlásí se do kněžského semináře, kde se mu dostává další nutné vzdělání a přípravy pro kněžství. Do stavu duchovního jej přijímá biskup zvláštním obřadem „postřizínami“, poněvadž mu biskup stříhá vlasy na hlavě na památku Kristovy trnové koruny a na znamení, že se zřiká světské marnivosti. Těm, kteří studují na kněze se říká bohoslovci. Jsou ubytováni v kněžském semináři a studují na bohoslovecké fakultě.

V této době přijímá bohoslovec nejprve čtyři nižší svěcení a v posledním roce studii čtyři vyšší svěcení: Podjáhenství, jáhenství a kněžství. (Po II. vatikánském koncilu se nižší svěcení ani podjáhenství nekonají).

Svěcení kněžstva dosahuje své úplnosti posvěcením na biskupa.

Povinnosti kněží. - Kdo přijal vyšší svěcení, je povinen denně se modlit zvláštní modlitby - breviář. Kromě toho se zavazuje, že nevstoupí do stavu manželského a bude žít čistě ve stavu svobodném, aby šel cestou života dokonalejšího a celým srdcem sloužil jen Bohu a těm duším, o které jako kněz má pečovat. V celém svém životě má být jako druhý Kristus.

Kněžské svěcení vtiskuje duši nezrušitelné znamení kněze: To znamená, že kněžské hodnosti nemůže kněz nikdy pozbyť. Kněží se mnoho modlí a obětují za věřící. Jen Církev odcizení nebo nehodní věřící nemají v úctě kněze. První novokněžské mši svaté se říká „kněžské prvotiny“ neboli „primice“. Novokněz uděluje po své první mši svaté novokněžské požehnání.

Modli se za dobré kněze! - Za dobré kněze se modlíme zvláště v „Suché dny“. K modlitbě za kněze nás vybízí Pán Ježíš slovy: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou zeň.“ (Mat. 9, 37-38)

Je zvláštní milostí a vyznamenáním pro mladého muže, když ho Bůh volá do stavu kněžského a také milost a vyznamenání pro jeho rodiče. Hodný věřící pomáhá kněžím modlitbou, zvláště na „kněžskou sobotu.“ Je to sobota po prvním pátku každého měsíce. Pamatuj na to i ty!

Knězi říkáme „Pater“, to znamená „Otec“, poněvadž věřící jsou svěřeni jeho otcovské duchovní péči. Pomáhej biskupům a kněžím modlitbou, vždy je ochotně poslouchej a uctivě pozdravuj. Vždyť sám Pán Ježíš řekl apoštolům a jejich nástupcům: „Kdo vás slyší, mne slyší; kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; kdo však mnou pohrdá, pohrdá tím, který mne poslal.“ (Luk. 10, 16) A svatý Jan Zlatoústý napsal: „Kdo ubližuje knězi, ubližuje Kristu Pánu!“

Osobně si myslím, že nejvhodnějším oslovením je: Pane faráři. (poznámka faráře).

A co nás čeká...

Kavárnička pro ženy vás srdečně zve na tyto programy:

- **Pondělní podvečery s tancem** pod odborným vedením zkušené lektorky z CPR Ráj Pavlovice Lenky Pchálkové. Objevme při tanci své ženství, pravidelným tancováním si vybudujeme krásnou postavu, ladné pohyby i zdravé sebevědomí. Každé pondělí od 17 do 18.30 hodin na faře v Hranicích. Vhodné oblečení – volná sukně, příp. pohodlné kalhoty, abyste se cítily příjemně. Příspěvek 40Kč, dívky od 12 let 20Kč.

- **Biblické tance - modlitba gesty a pohybem.** Úterý 8.února, 8. března, 5. dubna od 17 do 19 hodin na faře v Hranicích. Příspěvek dobrovolný.

• TVOŘENÍČKO 2011

Tvořivý program nejen pro maminky a děti, ale pro všechny, kteří rádi malují, vyrábějí, tvoří.

V úterý 18.ledna v 15.30 - na faře - **Malování na sklo** / skleněné šperky, příp. si můžete donést vlastní skleničky /

V úterý 15.února Malování na hedvábí – v DDM Galašova.

Kdo má o tuto techniku zájem, prosím, přihlaste se do 20.1. s uvedením, zda chcete malovat šálu - malou, velkou nebo šátek - malý, velký.

JE ZAPOTŘEBÍ OBJEDNAT MATERIÁL. Děkujeme.

POŘAD BOHOSLUŽEB 16. 1. – 23. 1. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 16. 1.	2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za + Roberta Majkuse, ž a + r, za + rod Vašíčkovy, 2 s, snachu a 2 vnuky
		Černotín	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	za Jana a Annu Němečkovy, + dceru a syna
Pondělí 17. 1.	Sv. Antonína, opata, památka	Hustopeče	16:30	za ž a + r Zůbkovu, Ryšávkovu, za dar zdraví, och. PM a DO
Středa 19. 1.		Černotín	16:00	za + Václava Cagaše, 2 prarodiče a ž r
		Špičky	17:00	mše svatá
Čtvrtek 20. 1.	Sv. Fabiána a Sv. Šebestiána	Bělotín	16:30	za + Matěje Janíčka, mžku a ž r
Pátek 21. 1.	Sv. Anežky, panny a mučednice, památka	Hustopeče	16:30	za ž a + r Kuběnovu a Táborskou a DO
Sobota 22. 1.		Kunčice	14:00	za farníky
		Černotín	17:00	za + Josefa a Jaroslava Reka, sour, ž a + r
Neděle 23. 1.	3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za Annu Dohnalovou, Václava Dohnala, s Vojtěcha a ostatní zemřelé
		Špičky	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	na poděk za přijatá dobrodiní s prosbou o pomoc a požehnání

Děkuji všem, kteří pomohli při úklidu vánoční výzdoby.

Telefon na faru: **581 626 040**